

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges med 56 Stemmer mod 26.

Bojsen: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til samme Udvalg som de foregaaende.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren med Tillæg af 17de Maj 1873 samt til Lov om Godtgørelser for Tjeneste ved Bornholms Bævnings af 24de April 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Sagen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges med 54 Stemmer mod 26.

Bojsen: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til samme Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

J. Scavenius: Jeg har ikke forlangt Ordet om den vigtige Sag, som var for forført Tid siden i Dag, om Hærloven, da jeg antager, at min Anskuelse om den er nogenlunde det høje Ting bekendt, og jeg tør

vel uden Ubeskedenhed sige, at den ogsaa er kendt uden for dette Ting. Jeg har heller ikke forlangt Ordet om den Sag specielt, som nu er forelagt til Forhandling, da jeg ogsaa om den har haft Lejlighed til tilstrækkelig at udtale mig tidligere; men imidlertid er der dog et Spørgsmaal, som staar i Forbindelse med, eller kan sættes i Forbindelse med denne Sag, som jeg vil udtale mig med et Par Ord om, og hvorom jeg vil henvende mig med et Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Jeg betragter det som nødvendigt for Statens Eksistens, at vi stille os saaledes, at vi ere i Stand til, hvis en Krig skulde komme paa i vor Omegn, særlig i vore Farvande, om vi ville, at holde os neutralt, og at vi, for saa vidt der skulde være Anledning eller Nødvendighed for at opgive Neutraliteten, at vi da kunne have Selvbestemmelsesret med Hensyn til, hvad Side vi skulle vende os til, enten til den Side, som vil tvinge os ud af Neutraliteten eller imod den. Jeg betragter dette saaledes, at man nødvendigvis maa se hen til dette Spørgsmaal som det allervigtigste for vor Fremtid, hvorledes vi i saa Henseende ville indrette os, hvis en Krig i vor Omegn skulde falde for. Jeg er nemlig af den bestemte Formening, at hvis vi ikke gøre vort yderste til, at vi kunne, om vi ville, forsvare vor Neutralitet, blive vi tvunget til at deltage i en Krig. For mig staar Sagen saa, at hvis vi virkelig ville haabe at kunne bevare vor Neutralitet, kunne undgaa at komme ind i de store Krige, som dog kunne komme til at staa for — det er ikke sagt, men dog ikke usandsynligt, at de kunne komme til at staa for — er det nødvendigt, at vi ere stillede saaledes, hvad vort Forsvarsvæsen angaar, at vi kunne forsvare vor Neutralitet. Hvis vi ikke i saa Henseende gøre vort yderste, er det min Overbevisning, at vi tvinges med ind i Krigen. Vor Stilling er ja, at den Del af vort Land, hvor vi nu sidde, nemlig den Østsjælland, vil have den Vigtighed og være af den Betydning i en stor Krig, en stor Søkrig her i Østersøen, at den ikke vil faa Lov til at blive holdt uden for Krigen, uden for en stor europæisk Krig, ført heroppe, naar vi ikke stille os saaledes, at vi virkelig ere i Stand til at kunne erklære lige over for den Magt, som kunde have Interesse af at føre os ind i Krigen, at det vil koste den for meget, at det vil være den for dyr en Fornøjelse at tvinge os med ind i Krigen. Det er den Grundætning for hele vort Forsvarsvæsen, som jeg betragter som den væsentlige, i alt Fald som en af de to væsent-